

תת"ע 7278/11/19 - דורון פלישר נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7278-11-19 מדינת ישראל נ' דורון פלישר
תיק חיצוני: 90513422460

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	דורון פלישר
נגד	מדינת ישראל
משיבה	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 9.12.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 18.11.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נסיעה שלא בכביש במקום בו קיים כביש (כולל נהיגה על שול), עבירה מיום 4.4.19.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 9.12.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדיון אשר לא נדרש, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס הכספי המקורי בסך 750 ש"ח.

בבקשה מיום 24.12.19 טען הנאשם, כי לא קיבל הודעה כלשהי לגבי המשפט ולכן לא הופיע אליו.

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דיון

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'.

כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)). בענייננו, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו, ואין באמירה בעלמא בבקשה כי "לא קיבלתי הודעה כלשהיא לגבי המשפט" כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי. לא רק שהמבקש לא הוכיח כי ההזמנה לדין לא הגיעה אליו ועל כן לא סתר את "חזקת המסירה", אלא שמרישומי רשות הדואר מסתבר כי לא דרש את ההזמנה לדין, ולפיכך אי קבלת ההזמנה לדין נעוצה במחדלו. וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2018); ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.2011).

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין - בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)); ויש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, לא נגרם למבקש עיוות דין בכך שהורשע שלא בנוכחותו מאחר ובטיעוניו לא הציג כל טענת הגנה אשר יש בה כדי להביא לזיכוי. אין בבקשה כל נימוק ולא נטענה כל טענה, וודאי שלא הונחה תשתית ראייתית, המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש סביר ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין, שעה שהוטל על המבקש סכום הקנס המקורי.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה, ובלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

